

Katarína Bajkayová

Slovakia

About Me

Alongside my free artistic practice, I also create functional objects, primarily vases, which fascinate and inspire me as independent sculptural forms. I organize individual ceramics workshops for women, and in collaboration with institutions such as schools and galleries, also for children.

Artwork

Five words about my art

- organic
- subtle coloration
- material-focused
- fissure
- heavy weight

Fun facts

What or who inspires you most in life?

I am mainly inspired by the environment and the feelings connected to my upbringing. The place where I grew up was situated on the border between a forest and a housing estate. In my work, I often mix natural motifs, biomorphic shapes, plant and animal references with emotions, relationships, and reflections on the desires of women in particular. I believe my way of thinking was directly influenced by the bus rides to the estate, or by long walks on foot while observing both spaces. The forest and the housing blocks – where, next to a drunkard leaving a pub at night, you might see a fox pass by, or where behind a young couple kissing, a small deer or even a wild boar might cross. I am a night wanderer, deeply immersed in the philosophy of space. From this arises my interest in peripheral spaces such as caves, housing estates by the forest, shelters, nests, hidden corners, and quarries.

What is the food that makes you happy?

Definitely red cabbage with duck and dumplings. Apart from that, bacon roasted over a fire and almost anything from Italian cuisine. But the clear winner is certainly red cabbage.

What is on your playlist?

Right now, my playlist is led by Akua Naru, a feminist thinker, rapper, and poet. Next comes the rapper Noname, Nina Simone's Baltimore, and Marvin Gaye's album Let's Get It On.

What is your opinion about AI in art?

I currently perceive AI primarily as a tool. I am very material-focused and have an incredibly strong connection to handmade creation — to materials such as clay, stone, wood, brushes and paint, pencil and paper. The art I admire is always created by the hands of its authors. That said, I do not deny that I can appreciate various 3D animations and similar works. I understand that AI can serve as an aid in these fields, but it can also very quickly become the opposite of helpful. I do not have a strong personal connection to the digital, yet I am curious to see how it will develop and what it will bring to creators working in this area. I do not dare to make predictions.

What is your guilty snack?

I don't think I really have one, but I do love — and often treat myself to — a simple cheese quesadilla. And while it's not exactly a snack, I often indulge in coffee and cigarettes as a little personal treat.

What is nr.1 on your bucket list?

I long to spend three months without having to worry about where my money will come from. To have absolute freedom, free from emails and people, art, work, workshops, without following any political situation, feeling no responsibility for others or even for myself. During that time, I want to fully surrender to the journey, to comfort, to sunlight, water, lakes and rivers, rocks, and solitude. Without family or a partner(I love them so much), without any pressing obligations, with everything I need to get by, and above all, free from stress. Simply a three-month journey across Europe. Alone.

If you could choose 3 people to have dinner with who would they be?

Famous personalities come to mind, but I'm not sure I wouldn't feel stressed in their presence. Definitely someone witty and intelligent. I would love to have a meal with Joan Didion, or Edmund de Waal, or Elena Ferrante. But I think I would be anxious and embarrassed around them. I don't like eating with people I don't know well — I even get stressed eating in front of my partner's family, haha. So I choose a dinner with three friends with whom I feel completely at ease, and right now that would be Adam, Anna, and Viktor.

What is the best advice you have ever been given?

Very simple, slightly awkward, and clichéd — something my best friend says when things are at their worst. We both come from similar social backgrounds, and nothing connects us more than the fact that we have no money, but we do have dreams. He says it to himself (though I know it applies to me too), and then I repeat it to myself: I will never give up.

Day or night?

Certainly the night. Night excites me for creating, for reading, for long walks. I love its calm and quiet. I enjoy nightclubs, nocturnal gatherings, and even the rush when a certain group of people shares those late hours together. It creates a strange intimacy, and relationships transform after such nights. They are important. I also cherished my nocturnal romances and the chance encounters that happened in the dark. All the most beautiful events of my life took place at night or in the early hours of the morning...But, at the same time, the very worst ones as well.

Cats or dogs?

Dogs

Katarína Bajkayová

Szlovákia

Magamról

A szabad művészeti munkám mellett funkcionális tárgyakat is készítek, elsősorban vázakat, amelyek önálló szobrászi formaként lenyűgöznek és inspirálnak.

Egyéni kerámiaműhelyeket szervezek nők számára, valamint intézményekkel, például iskolákkal és galériákkal együttműködve gyermekeknek is.

A mű

Öt szó a művészetemről

- organikus
- finom színárnyalat
- anyagalapú
- repedés
- nehéz tömeg

Érdekességek

Mi vagy ki inspirál téged leginkább az életben?

Elsősorban a környezet és a neveltetésemhez kötődő érzések inspirálnak. Az a hely, ahol felnőttem, az erdő és egy lakótelep határán feküdt. Munkámban gyakran keverem a természetes motívumokat, biomorf alakzatokat, növényi és állati utalásokat érzelmekkel, emberi kapcsolatokkal, különösen a nők vágyairól való elmélkedésekkel. Úgy hiszem, gondolkodásmódot közvetlenül befolyásolták a buszútjaim a lakótelepre, vagy a hosszú gyaloglások, miközben figyeltem mindkét teret – ahol egy ittas ember lép ki egy kocsmából az éjszakában, mellette pedig egy róka suhanhat el, vagy ahol egy fiatal pár csókolózása mögött egy kis őz vagy akár egy vaddisznó is átszaladhat. Éjszakai vándor vagyok, mélyen elmerülve a tér filozófiájában. Ebből fakad az érdeklődésem a peremvidékek iránt, mint például a barlangok, az erdő melletti lakótelepek, menedékek, fészkek, rejtett sarkok és kőbányák.

Mi az az étel, ami boldoggá tesz?

Határozottan a vörös káposzta kacsával és gombóccal. Emellett a tűzön sült szalonna és szinte bármi az olasz konyhából. De a biztos győztes mindenképp a vörös káposzta.

Mi szerepel a lejátszási listádon?

Jelenleg a lejátszási listámat Akua Naru vezeti, aki feminista gondolkodó, rapper és költő. Őt követi Noname rapper, Nina Simone Baltimore című dala, valamint Marvin Gaye Let's Get It On című albuma.

Mi a véleményed a MI-ről a művészetben?

Jelenleg elsősorban eszközként tekintek a MI-ra. Erősen anyagközpontú vagyok, és rendkívül szoros kapcsolat fűz a kézzel való alkotáshoz – agyag, kő, fa, ecset és festék, ceruza és papír. Az a művészet, amit igazán csodálok, mindig az alkotó keze által jön létre. Mindezek ellenére nem tagadom, hogy értékelni tudok különféle 3D-animációkat és hasonló alkotásokat. Megértem, hogy a MI segédeszközként hasznos lehet ezeken a területeken, de nagyon gyorsan az ellenkezőjévé is válhat. Személyesen nem kötődöm erősen a digitális világhoz, ugyanakkor kíváncsi vagyok, hogyan fog fejlődni, és mit hoz majd azoknak az alkotóknak, akik ezen a területen dolgoznak.

Milyen nasival bűnözöl?

Szerintem nincs igazán kedvenc nassolnivalóm, de nagyon szeretem – és gyakran meg is engedem magamnak – az egyszerű sajtos quesadillát. Bár nem igazán nassolnivaló, gyakran kényeztetem magam egy csésze kávéval és egy cigarettával is.

Mi van a bakancslistád elején?

Vágyom arra, hogy 3 hónapot tölthessek el anélkül, hogy aggódnom kellene, honnan jön majd a pénzem. Teljes szabadságot szeretnék, e-mailektől, emberektől és munkától mentesen, anélkül, hogy bármilyen politikai helyzetet követnék, felelősséget éreznék mások vagy akár önmagam iránt. Át akarom adni magam az útnak, a kényelemnek, a napsütésnek, a víznek, a szikláknak és a magánynak. Család és társ nélkül (akiket nagyon szeretek), minden kötöttség nélkül, mindennel, amire a túléléshez szükségem van, és ami a legfontosabb, stresszmentesen. Egyszerűen egy három hónapos utazás Európán át. Egyedül.

Ha kiválaszthatnál 3 embert, akikkel vacsorázhatnál, kik lennének azok?

Híres személyiségek jutnak eszembe, de valószínűleg stresszelnék a jelenlétükben. Mindenképp valaki szellemes és intelligens lenne. Nagyon szívesen vacsoráznék Joan Didionnal, Edmund de Waallal vagy Elena Ferrantéval. De azt hiszem, zavarban lennék és szoronganék mellettük. Nem szeretek olyanokkal enni, akiket nem ismerek jól. Szóval inkább olyan vacsorát választok, ahol három barátommal lehetek, akik mellett teljesen önmagam lehetek – most épp Adam, Anna és Viktor lennének azok.

Mi a legjobb tanács, amit valaha kaptál?

Nagyon egyszerű és közhelyes, olyasmi, amit a legjobb barátom mond, amikor minden a legrosszabbra fordul. Hasonló társadalmi háttérből jövünk, és semmi sem köt össze minket jobban, mint az, amikor nincs pénzünk, de vannak álmaink. Ő magának mondja (bár tudom, rám is ugyanúgy vonatkozik), aztán én is elismétlem magamban: Sosem adom fel.

Éjjel vagy nappal?

Természetesen az éjszaka - amikor alkothatok, olvashatok, hosszú sétákra indulhatok. Szeretem a nyugalmat és csendjét. Élvezem az éjszakai klubokat, az éjjeli összejöveleteket, és azt a fajta izgalmat is, amit az hoz, amikor egy bizonyos társaság együtt tölti ezeket a késői órákat. Különös intimitást teremt, és a kapcsolatok is átalakulnak egy-egy ilyen éjszaka után. Nagyon szerettem az éjszakai szerelmeimet is, és azokat a véletlen találkozásokat, amik a sötétben történtek. Életem legszebb eseményei mind éjjel vagy a kora reggeli órákban történtek... De ugyanakkor a legrosszabbak is.

Kutya vagy macska?

Kutya